

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ

Ποίημα Νικοδήμου Ἀγιορείτου.

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως λέγομεν τό Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Εἴτα λέγομεν τό παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος δ'. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς.

ΤΩΝ Ἀποστόλων τῷ ναῷ νῦν προσδράμωμεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ αὐτῶν προσκυνήσωμεν, ἐκ κατωδύνου κράζοντες καρδίας αὐτοῖς· πάσης ἡμᾶς ρύσασθε, ἐπηρείας καὶ βλάβης, ὁρατῶν ἀπάντων τε, καὶ ἐχθρῶν ἀοράτων, τοὺς μετὰ πόθου σκέπη τῇ ὑμῶν, προσπεφευγότας, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν κλπ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

ΠΕΤΡΕ, ὁ πέτραν ἀρραγῇ τῆς πίστεως, φερωνυμίαν πλουτῶν, τὴν ἐμὴν καρδίαν, κλονουμένην πάντοτε, τοῦ βίου ἀντιπνεύσειν, ἐδρασθῆναι ἐν πέτρᾳ, ὑπομονῆς καθικέτευε, πέτραν Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον.

ΠΑΥΛΕ, ἡ παῦλα καὶ τερπνὴ ἀνάπαυσις, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἀνιέρῳ σάλῳ κινουμένῳ, ἴδρυσις γενοῦ μοι καὶ ὁσφάλεια, ἱερὰ καὶ εἰς πάντων, τῶν λογισμῶν τὴν κατάπαυσιν, θεῖαις σου πρεσβείαις εἰσάγαγε.

ΑΝΔΡΕΑ, θεῖε τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολε, ὁ δύναμις εὐπρεπής, ἐλληνίδι γλώσσῃ, μεθερμηνευόμενος· ἐμὲ τὸν πολλοῖς πταισμάσιν, ἀσθενῇ γεγονότα, καὶ δυσειδῇ ἐνδυνάμωσον, καὶ θεῖαν εὐπρέπειαν ἔνδυσον.

ΑΝΘΡΑΚΟΣ θείου φλογοφόρον ὄχημα, ἀναδειχθεῖσα Ἀγνή, ἐξ οὗ ὥσπερ ἄλλοι, ἀνθρακες ἀνήφθησαν, οἱ ἱεροὶ Ἀπόστολοι, τῆς ψυχῆς μου τὴν ὕλην, ἐν τῷ πυρὶ τῷ αὐτῷ σου, φλέξον Μητροπάρθενε Δέσποινα.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

ΠΤΕΡΝΙΣΤΗΣ ἀνεδείχθης, σὺ τῶν παθῶν ἔνδοξε, γόνε Ζεβεδαίου, βροντῆς τε θεῖε Ἰάκωβε, κλῆσιν κατάλληλον, πεπλουτηκώς· δι' ὃ πάντα, τῆς σαρκὸς τὰ πάθη με νικᾶν ἐνίσχυσον.

1) Περιέχων ἀπὸ μὲν τῆς α' Ὠδῆς ἕως σι' τὰς ἐρμηνείας τῶν ὀνομάτων ἑνὸς ἐκάστου αὐτῶν, ἀπὸ δὲ ς' μέχρις θ' διαλαμβάνων ἐν τίσιν ἑκάστος τόποις ἐκήρυξε, καὶ ποῖον εἴληφε τέλος, μετὰ τῆς ἀναλόγου ἱκεσίας.

ΘΕΙΑΝ χάριν σημαίνει, ἡ ἱερὰ κλήσις σου, μάκαρ Ἰωάννη παρ-
θένε, ἣν περ ἀπείληφας, πλουσίαν ἄνωθεν, ὡς Θεολόγος Κυ-
ρίου· δι' ὃ θείας χάριτος δεῖξόν με σκῆνωμα.

ΣΤΟΜΑ ὄντως λαμπάδος, σὸν ἱερὸν ὄνομα, Φίλιππε τρισμάκαρ,
δηλοῖ μεθερμηνευόμενον· δι' ὃ νυμφῶνα Χριστοῦ, μετὰ φαι-
δρᾶς τῆς λαμπάδος, κατοικεῖν με πάντοτε, πρέσβευε ἔνδοξε.

ΤΗΝ πηγὴν ἀπαθείας σὺ μὲν Ἀγνή ἔτεκες, μύσται δὲ ἐκήρυξαν
κόσμῳ· δι' ὃ τοῦ σώματος τῆς ἐμπαθείας με, ἡδυπαθείας ψυ-
χῆς τε, νοὸς προσπαθείαις τε, Κόρη ἀπάλλαξον.

Διάσωσον, ὧ ἐκλεκτὴ δωδεκάς Ἀποστόλων, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης
ἡμᾶς καὶ κακώσεως, τοὺς πόθῳ ὑμᾶς εὐφημοῦντας καὶ πίστει.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε.... κ.τ.λ.

Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

ΠΡΕΣΒΕΙΑΝ θερμὴν, ποιήσατε πρὸς Κύριον, Χριστοῦ μαθη-
ταί, καὶ ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, ὅπως λάβωμεν ἄφεσιν, ὧν περ
ἐν βίῳ ὧδε ἡμάρτομεν, καὶ βασιλείας τῆς ἐν οὐρανῷ, οἱ ὑμῶν δοῦλοι
ἐκεῖ ἐπιτύχωμεν.

Ὠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

ΚΛΗΣΙΣ ἡ σή, μεθερμηνεύεται Δίδυμος· τῇ ἐγέρσει γὰρ Χρι-
στοῦ ἐδίστασας, Θωμᾶ ψυχὴν, δι' ὃ τὴν ἐμήν, τῇ ἐγέρσει λό-
γου, τοῦ ἐν ἐμοὶ ἀμφιβάλλουσαν, ταῖς μνήμας τῶν κακῶν μου, ἀπα-
θῶς τυπουμέναις, ὡς ἐν τύπῳ τῶν ἡλῶν βεβαίωσον.

ΟΝΟΜΑ σόν, υἱὸν κρεμάσαντα ὕδατα, ὑπεμφαίνει· τῆς γὰρ θείας
χάριτος, ρεῖθρα σαφῶς, ἔβλυσας βροτοῖς, ἄνωθεν κρεμάσας,
Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε· δι' ὃ με τὸν διψῶντα, ὑπερῶν ὑδάτων, ἀτ-
μοσφαίρα σῆς χάριτος ἄρδευσον.

ΠΑΡΑ Θεοῦ, δεδορημένον αἰνίττεται, σὲ Ματθαῖε, τὸ σεπτόν
σου ὄνομα, πᾶσι βροτοῖς· δι' ὃ τῷ Χριστῷ, ἐμὲ ἀντιστρόφως,
ἐκ τῶν ἀνθρώπων προσάγαγε, δεδορημένον ὅλον, ψυχὴν, πνεῦμα καὶ
σῶμα, ἵνα πόθῳ γεραίρω τὴν μνήμην σου.

ΤΟΥ οὐρανοῦ τὸν Ποιητὴν ἡ γεννήσασα, τὸν ὡς ἄλλους οὐρα-
νοὺς ἐκτείναντα, τοὺς μαθητὰς εἰς πᾶσαν τὴν γῆν· ποιήσον
τὸν νοῦν μου, παρεμφερῇ Μητροπάρθενε, χρώματι οὐρανίῳ, προσευ-
χῆς δι' αὐτοῦ, γυμνωθέντα προσύλων ἐμφάσεων.

Ὠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

ΤΗΣ μαθήσεως γόνος, ἥτοι τῆς ζωῆς ἐρμηνεύη Ἰάκωβε, τοῦ
Ἀλφαίου γόνος, χρηματίσας· δι' ὃ ἰκετεύω σε, τῆς ζωῆς τὰς
θείας, καὶ ἱεράς με μαθητείας, καὶ μαθεῖν καὶ παθεῖν καταξίωσον.

ΥΠΑΚΟΗΝ ὦ Σίμων, ζηλωτὰ Ἀπόστολε, δηλοῖ σὸν ὄνομα. Καὶ γὰρ ἀδιστάκτως, τῷ Δεσπότη Χριστῷ καθυπήκουσας, τοῦ Κυρίου πάσαις ταῖς ἐντολαῖς, δι' ὃ παμμάκαρ, ὑπακούειν καὶ ἐνδυναμώσων.

ΙΟΥΔΑ Ἰακώβου, ὁ ἐξομολόγησις ἐρμηνευόμενος· ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ εὐχαῖς σου ἐνίσχυσον, καὶ μετανοεῖν με, ἀπὸ ψυχῆς τε καὶ καρδίας, στεναγμοῖς προσευχαῖς τε καὶ δάκρυσιν.

ΤΕΤΡΑΠΛΗΣ ἀπαθείας, σώματι ψυχῇ τε καὶ ἐπιθυμία τε, ἐνθεωρουμένης, ὡς οἱ θεῖοι Πατέρες διδάσκουσι, καὶ τῇ διανοίᾳ, ἐμὲ ἀξιώσον Παρθένε, δραστικάῃς Ἀποστόλων ἐντεύξειςιν.

ᾠδὴ Γ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

ΕΦΩΤΙΣΑΣ, τῷ φωτὶ τῆς πίστεως, Ἀντιόχειαν καὶ Ρώμην ὦ Πέτρε· καὶ ἐν σταυρῷ, ἀντιστρόφως ἐπάγης, ἀλλὰ καὶ μου τὸ ζοφῶδες ἐκλάμπρυνον, καὶ σάρκα μετὰ τῶν παθῶν, διὰ πόνων σταυρῶσαι ἀξιώσον.

ΠΕΠΛΗΡΩΚΑΣ, Εὐαγγέλιον θεῖον, ἀπὸ Ἱερουσαλήμ τε καὶ μέχρις Ἰλλυρικοῦ· ἐν δὲ Ρώμῃ, ὦ Παῦλε, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθης· ἀλλ' ἔκτεμε, ψυχῆς μου οἷσιν δεινὴν, τοῦ Σατὰν κεφαλὴν τὴν ἀκέφαλον.

ΔΙΕΔΡΑΜΕΣ, ὦ Ἀνδρέα ἔνδοξε, Βυζαντίδα καὶ τὴν Ἥπειρον πᾶσαν, ἕως Σκυθῶν καὶ Ἑλλάδος κηρύττων, καὶ ἐν αὐτῇ σταυρωθεὶς τετελείωσαι· δι' ὃ καὶ τῶν σῶν παθῶν, καὶ τῆς δόξης σου μέτοχον ποιήσον.

ΥΠΕΡΑΓΓΕ, ὑπὲρ νοῦν ἢ τέξασα, καὶ ἀγνῶς τὸν τῆς ἀγνείας σπορέα, τοῦ πονηροῦ, τῆς λαγνείας σπορέως, τοὺς λογισμοὺς τοῦ νοός μου ἐκρίζωσον, ἐμφύτευσον δὲ τοὺς ἀγνοὺς, ἱεραῖς Ἀποστόλων δεήσεσιν.

Διάσωσον, ὦ ἐκλεκτὴ δωδεκάς Ἀποστόλων, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ἡμᾶς καὶ κακώσεως, τοὺς πόθῳ ὑμᾶς εὐφημοῦντας καὶ πίστει.

Ἀχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον...

Κοντάκιον. ᾠδὴ β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

ΦΩΣ τοῦ Κόσμου καὶ ἄλλας ἡδὺ ὡς ὑπάρχοντες, γεωργοὶ καὶ ποιμένες Κυρίου Ἀπόστολοι, ἐνεργείας τούτων πάντων δωρήσασθε ἡμῖν, ἐκλαμπρύνοντες τὸν νοῦν, καὶ σηπεδόνας τῶν παθῶν, ἡμῶν ἀποξηραίνοντες· πρόρριζον ἀνασπῶντες, ἄκανθαν ἁμαρτίας, καὶ ταῖς νομαῖς τῶν ἀρετῶν, ἡμᾶς αἰεὶ διατρέφοντες.

Προκείμενον. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...

Εὐαγγέλιον τὸ εἰς τοὺς Δώδεκα Ἀποστόλους. Δόξα. Ταῖς τῶν

Ἀποστόλων πρεσβείαις. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός... Καὶ τὸ Τροπάριον.

ΔΩΔΕΚΑ Ἀπόστολοι, ὅταν ἐν δώδεκα θρόνοις καθίσητε κρίνοντες, τὰς φυλὰς τὰς δώδεκα, τότε δείξατε, οἰκιστὰς πόλεως, τῆς ἐπουρανίου, ἡμᾶς πάντας, παναοίδιμοι, τῆς θεμελίου τε δώδεκα ἐχούσης ἐκ δώδεκα λίθων καὶ πύλας δώδεκα, ἐκ μαργαριτῶν δυωκαίδεκα· καὶ δωδεκαρίθμου, καρποῦ μεταλαβεῖν τοῦ τῆς ζωῆς, ξύλου ἡμᾶς ἀξιώσατε, ταῖς ὑμῶν δεήσεσιν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

ΠΑΣΑΝ διδάσκων Ἰουδαίαν, ὦ Ἰάκωβε Ζεβεδαίου μαχαίρα, πίνεις τὸ τοῦ Χριστοῦ ποτήριον· δι' ὃ με, τῶν πειρασμῶν ἐνίσχυσον, τὸ ποτήριον λαμβάνειν.

ΣΠΕΡΜΑΤΑ σπείρεις εὐσεβείας, ἐν τῇ Πάτρῳ τε καὶ Ἀσίᾳ κηρύττων· καὶ κοίμησιν φρικτὴν, ὑπέστης Ἰωάννη· δι' ὃ μου κατακοίμησον, τῆς σαρκὸς ἄγρια πάθη.

ΕΛΚΕΙΣ εἰς πίστιν τῆς Τριάδος, τὰ ἀνώτερα μέρη τὰ τῆς Ἀσίας, καὶ τέλει σταυρικῶ, Φίλιππε ἐκοιμήθης· δι' ὃ καὶ με ἀξιώσον, τοῖς ἐν κόσμῳ σταυρωθῆναι.

ΦΩΣ ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε, τὸ ἀπρόσιτον ὅπερ εἰς πάντα κόσμον, οἱ θεῖοι Μαθηταί, ἐκήρυξαν προθύμως, τὸν νοῦν μου φωταγώγησον, ἁμαρτίαις σκοτισθέντα.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει Ἀγίῳ.

ΕΚΚΑΘΑΙΡΕΙΣ βαπτίσματι τῷ θείῳ, Πάρθους, Μήδους, Ἰνδούς τε καὶ τοὺς Σύρους· καὶ λογχευθεὶς Θωμᾶ τὸ στέφος εἴληφας· ἀλλὰ δέομαί σου, καὶ τὴν ρυπωθεῖσαν καθάρισον ψυχὴν μου.

ΓΟΥ Κυρίου, ναοὺς σεπτοὺς δεικνύεις Ἀρμενίους, θεῖε Βαρθολομαῖε· καὶ σταυρωθεὶς τὸν δρόμον ἐκτετέλεκας· ὅθεν καὶ με δείξον, Πνεύματος τοῦ θεοῦ ναὸν ἡγιασμένον.

ΑΙΘΙΟΠΩΝ τὰ πρόσωπα λευκαίνεις, ταῖς ἀκτίσι τῆς πίστεως Ματθαῖε· καὶ ἐκδημεῖς διὰ πυρὸς πρὸς Κύριον, ἀλλὰ δέομαί σου, καὶ με πυρὶ φλέξον τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης.

ΕΚΕΝΩΘΗ, ὁ πλήρης ἐν γαστρὶ σου, ἀκενώτως καὶ κένωσιν τὴν τούτου, οἱ Μαθηταὶ τοῖς πέρασιν ἐκήρυξαν· ὅθεν κενὸν ὄντα, χάριτος τῆς τούτων, πλήρη με δείξον Κόρη.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΑΣ καὶ Καισαρεῖς, τοῦ Ἀλφαίου Ἰάκωβε ἔνδοξε, υἱοὺς Θεοῦ, διὰ τοῦ βαπτίσματος ἐκτελεῖς· καὶ σταυρωθεὶς

ἀνέδραμες, ἵνα βασιλεύῃς σὺν τῷ Χριστῷ· δι' ὃ καὶ με δυσώπει, τὸν ἀποκηρυχθέντα, Υἱὸν Θεοῦ πάλιν ὀφθήσεσθαι.

ΩΣ ἅλας τὴν σοφίαν σου ἐμβαλὼν, Ἀφρικῇ καὶ Περσίᾳ, ἐξήρανας πλάνην αὐτῶν, Σίμων Κανανῖτα καὶ ζηλωτά· καὶ σταυρωθεὶς ἐσκήνωσας, ἔνθα τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί· δι' ὃ ἐκδυσωπῶ σε, καὶ τῆς ψυχῆς μου πάσας, τὰς σηπεδόνας ἀποξήρανον.

ΔΡΟΣΙΖΕΙΣ Ἀραβίας αὐχμῶσαν γῆν, Ἰακώβου Ἰούδα Ἀπόστολε, ζωοποιῶ, θείας ἐπιγνώσεως δροσισμῷ, καὶ τοξευθεὶς ἀνέλυσας, εἶναι σὺν Χριστῷ τῷ παμβασιλεῖ· δι' ὃ καὶ με ρανίσι, τῶν θείων πρεσβειῶν σου, αὐχμῷ τακέντα καταδρόσισον.

ΧΟΡΕ δωδεκασύνθετε μαθητῶν· δωδεκάφωτε κύκλε οὐράνιε, ζωδιακέ· λύρα δωδεκάχορδε λιγυρά· πηγὴ ἢ δωδεκάκρουνος· ἄμπελε κυπρίζουσα εὐθαλής, δωδεκακληματοῦσα· τὸν ὕμνον τοῦτον δέχου, καὶ σωτηρίας με ἀξίωσον.

ΠΗΓΗ πασῶν χαρίτων ὁ σὸς Υἱός, σὺ δὲ Μήτηρ Θεοῦ τούτων θάλασσα· οἱ δὲ κλεινοί, μύσται καὶ Ἀπόστολοι, ἀληθῶς ρύακες τούτων πέλουσι, καὶ ὥσπερ ἀέναοι ποιαμοί· δι' ὃ ὅπου πηγὴ τε, θάλασσα ποταμοί, τε, ἐκεῖ σκηνῶσαί με ἀξίωσον.

Μεγαλυνάρια.

ΠΕΤΡΟΝ, Παῦλον μέλψωμεν καὶ Θωμᾶν, Φίλιππον, Ἀνδρέαν, Ἰωάννην καὶ τὸν κλεινόν, Σίμονα, Ματθαῖον, Ἰούδα, Ἰακώβου, Βαρθολομαῖον ἅμα καὶ τὸν Ἰάκωβον.

ΤΑΣ εὐήχους σάλπιγγας τοῦ Χριστοῦ, θείους Ἀποστόλους, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τοὺς διαπρυσίως, κηρύξαντας ἐν κόσμῳ, τὴν σάρκωσιν τοῦ Λόγου, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί. Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ λοιπά.

Ἐξαποστειλάρια

Ἦχος β'. Πρὸς τό, Πάντων προσιατεύεις ἀγαθή.

ΠΑΝΤΑΣ τοὺς τὴν θείαν καὶ σεπτὴν, κατασπαζομένους εἰκόνα ὑμῶν Ἀπόστολοι, πάσης ἐκλυτρώσασθε ὀργῆς καὶ θλίψεως, ἀλλοφυλῶν ἐφόδου τε, σεισμοῦ ἐμπρησμοῦ τε, λιμοῦ φόνου τε, καὶ παντὸς ἄλλου κακοῦ· ὅπως ἐν γαλήνῃ βιοῦντες, καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει, χάριν τὴν ὑμῶν ἀεὶ γεραίρωμεν.

ΠΟΙΜΝΗΝ τὴν γεραίρουσαν ὑμᾶς, καὶ ἀεὶ τιμῶσαν ἐκ πόθου, θεῖοι Ἀπόστολοι, Πέτρε, Παῦλε, Φίλιππε, Θωμᾶ, Ἀνδρέα τε, Ἰωάννη, Ἰάκωβε, Ἰούδα, σὺν τοῖς ἑβδομήκοντα, πάσης θλίψεως καὶ βλάβης διασώσατε.

Ο ΣΠΟΡΟΣ

ΣΙΝΗΤΕΩΣ

ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

ΙC

ΧC

ΧΑΡ
Φ.Κ.

